

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-39/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Jelene Rajić i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudskog savjetnika Alana Vučkovečkog, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Sveučilišta u Zagrebu, Medicinskog fakulteta, OIB: 45001686598, Zagreb, Šalata 3, protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, OIB: 68011638990, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, klasa: UP/II-008-07/25-01/1047, urbroj: 401-01/04-26-10 od 4. veljače 2026., uz sudjelovanje zainteresirane osobe MB, OIB: [osobni identifikacijski broj], [adresa], radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. lipnja 2026 .

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/25-01/1047, urbroj: 401-01/04-26-10 od 4. veljače 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu, protiv rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/25-01/1047, urbroj: 401-01/04-26-10 od 4. veljače 2026. Upravni sud u Zagrebu se rješenjem poslovni broj: Us I-1171/2026-2 od 6. ožujka 2026. oglasio nenadležnim te ustupio tužbu ovom Sudu kao stvarno nadležnom sudu.
2. Osporenim rješenjem tuženika poništava se rješenje tužitelja klasa: 003-08/25-03/1, broj: 251-59-10101-25-75/330 od 15. listopada 2025. (točka 1. izreke). Točkom 2. izreke odobreno je MB pravo na pristup dokumentaciji koja sadrži tražene informacije: "1. Izvedbene planove nastave za Katedru Interne medicine od 2015. do 2025. godine., 2. Podatak o broju naslovnih nastavnika na Katedri za Internu medicinu od 2015. do 2025., 3. Podatak o broju dodijeljenih sati nastave svakom pojedinom naslovnom nastavniku na Katedri za Internu medicinu od 2015. do 2025. godine., 4. Sve rasporede za predmet Klinička propedeutika i vježbe iz predmeta Interna medicina od 2015. do 2025. godine., 6. Popis predmeta koji spadaju pod Katedru Interne medicine od 2015. do 2023. godine (uz opisane eventualne izmjene)". Točkom 3. izreke naloženo je tužitelju da postupi u skladu s točkom 2. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja. Točkom 4. izreke određeno je da se

predmet vraća na ponovni postupak tužitelju u pogledu točke 5. zahtjeva za pristup informacijama koja glasi: "5. Sve studentske i sveučilišne ankete za dr.sc. MB od 2015. do 2023. godine".

3. Tužitelj u tužbi navodi da podnositelj žalbe koristi zahtjeve za pristup informacijama kao sredstvo za prikupljanje materijala za privatne tužbe, etičke prijave te za slanje uvredljive elektroničke pošte na 113 adresa unutar ustanove tužitelja. Tužitelj je u testu razmjernosti pod točkom VI. taksativno naveo 14 paralelnih podnesaka koje je isti pokrenuo protiv tužitelja i njegovih djelatnika. Smatra da u ovakvim okolnostima interes zaštite integriteta nastavnog procesa i dostojanstva zaposlenika preteže nad interesa podnositelja žalbe. Navodi da se tuženik poziva na nevažeći propis - Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine", broj: 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07., 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14., 60/15., 131/17., 96/18., 119/22.) koji je prestao važiti i koji je propisivao da je izvedbeni plan "dostupan javnosti". Međutim, važeći Zakon o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti u članku 71. stavku 5. je jasno izostavio termin "javnost". Tužitelj je koristeći akademsku samoupravu i pravo na uređenje unutarnjeg ustroja, propisano člankom 4. naprijed navedenog Zakona, odlučio te podatke učiniti neposredno dostupnim isključivo studentima putem internog sustava Learning Management System, dok je u odnosu na treće osobe i nadalje osigurana transparentnost rada tako da se na temelju pojedinačnih zahtjeva omogućuje neometan pristup predmetnim informacijama osim u iznimnim slučajevima poput ovog. Smatra da tuženik paušalno navodi kako termin "povjerljivi podaci" iz Pravilnika o poslovnoj i profesionalnoj tajni Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu nije relevantan, jer isti termin ne koristi Zakon o pravu na pristup informacijama. Upire na odredbu članka 5. Zakona o tajnosti podataka, kojom je propisana kvalifikacija "povjerljivo" kao stupanj tajnosti klasificiranog podatka. Kad bi tužitelj u ovoj pravnoj stvari neovlaštenoj osobi, koja nije student, niti zaposlenik otkrio podatke koje klasificira kao povjerljive prouzročio bi izravnu štetu. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti rješenje tuženika te da sud riješi ovu stvar. Podredno predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev, poništi pobijano rješenje i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak. Ujedno predlaže da tužba ima odgovdni učinak.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj tužbenim navodima uopće ne spominje točku 4. izreke rješenja tuženika kojom je predmet vraćen na ponovni postupak. Ističe da je tužitelj odbio zahtjev za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama zbog zaštite osobnih podataka te poslovne ili profesionalne tajne. Činjenica da tužitelj u aktu o provedenom testu razmjernosti i javnog interesa, koji je dostavio tijekom žalbenog postupka, između ostalog spominje i mogući rizik zlouporabe informacija i pokušaj pribavljanja podataka radi daljnje eskalacije osobnih sukoba, međutim o tom riziku moguće zlouporabe kao ni o razlozima za i protiv omogućavanja pristupa informacijama, niti o rezultatima provedenog testa razmjernosti javnog interesa nema nikakvog traga u obrazloženju osporenog rješenja. U odnosu na pozivanje tuženika na ranije važeći Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju navodi da su izvedbeni planovi do prestanka važenja tog Zakona trebali biti dostupni javnosti zbog čega je tuženik logički zaključio da je nejasno temeljem čega je tužitelj u pogledu izvedbenih planova donesenih do izmjena Zakona 2022. godine, uskratio korisniku te izvedbene planove. Smatra da svojim mišljenjem da se tužitelj odlučio te podatke učiniti neposredno dostupnim isključivo studentima putem internog sustava Learning Management System navodi da u ovakvom stajalištu tužitelja nema traga u osporenom rješenju.

Međutim, tužitelj ovakvim stajalištem diskriminira korisnika prava na pristup informacijama u odnosu na druge korisnike prava na pristup informacijama. Tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja naveo nekoliko sastavnica Sveučilišta u Zagrebu koji imaju javno objavljene izvedbene planove, a poanta tog navođenja nije utvrđivanje koje su sastavnice Sveučilišta u Zagrebu isto objavile nego je naglasak na činjenici da postoje druga tijela javne vlasti koja su u sastavu Sveučilišta u Zagrebu kao i tužitelj koja upravo objavljuju tražene informacije. U odnosu na primjenu Zakona o tajnosti podataka navodi da je tužitelj pojam "povjerljivo" u obrazloženju povezivao s poslovnim tajnom odnosno s Pravilnikom o poslovnoj i profesionalnoj tajni. Tuženik je jasno naveo da kad se razmotre zakonske definicije poslovne i profesionalne tajne tražene informacije iz točke 2. izreke osporenog rješenja ne bi ispunjavale uvjete za poslovnu niti profesionalnu tajnu. Upire na odredbu članka 26. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama kojim je propisano da tužba ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji. U pogledu točke 5. zahtjeva za pristup informacijama predmet je vraćen na ponovni postupak, a taj dio rješenja tužitelj niti ne spominje tužbenim navodima. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

5. Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. i 39/26.-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske – dalje: ZUS) odgovor tuženika dostavljen je tužitelju.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Po ocjeni Suda tuženik je svoju odluku temeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i potpuno utvrđene, nakon čega je pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15., 69/22.-dalje: ZPPI) osnovano zaključio da je žalba zainteresirane osobe protiv odluke tužitelja osnovana zbog čega je odobrio pristup traženim informacijama kako je to navedeno u točki 2. izreke rješenja te naložio tužitelju da postupi sukladno točki 2. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja (točka 3. izreke). Točkom 4. izreke rješenja predmet je vraćen tužitelju na ponovni postupak u pogledu točke 5. zahtjeva za pristup informacijama. Pritom je dao detaljnu i jasnu analizu činjenične i pravne situacije te naveo razloge kojima se rukovodio, a koje razloge u cijelosti prihvaća i Sud, jer su temeljeni na pravilnoj ocjeni provedenih dokaza u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava.

9. Naime, tužitelj je zahtjev zainteresirane osobe za pristup traženim informacijama navedenim u osporenom rješenju tuženika, rješenjem od 15. listopada 2025., odbio pozivom na odredbu članka 23. stavka 6. ZPPI-a uz obrazloženje da podaci o individualnim nastavnim obvezama i rasporedu rada svakog nastavnika predstavljaju osobne podatke i interne akte Fakulteta te se zajedno s osobnim podacima nastavnika iz studentskih i sveučilišnih anketa, kvalificiraju kao povjerljive informacije sukladno Pravilniku o poslovnoj i profesionalnoj tajni Fakulteta.

10. Međutim, tuženik je naprijed navedeno shvaćanje tužitelja ocijenio nezakonitim pri čemu se osnovano pozvao na Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine", broj: 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07., 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14., 60/15., 131/17., 96/18., 119/22.). Naime, odredbom članka 79. stavka 1. naprijed navedenog Zakona, bilo je propisano da se studiji izvode prema izvedbenom planu nastave koji donosi visoko učilište. Izvedbeni plan se objavljuje prije početka nastave u odnosnoj akademskoj godini i dostupan je javnosti. Izvedbeni plan nastave obvezno se objavljuje na službenim Internet stranicama visokog učilišta, uključujući sažetke predavanja i drugih oblika nastave kao

i tekst samih predavanja te drugih oblika nastave u iznimnim slučajevima nedostupnosti odgovarajuće literature. Proizlazi dakle pravilan zaključak tuženika da su izvedbeni planovi do prestanka važenja tog Zakona 2022. godine, trebali biti dostupni javnosti pa ostaje nejasno zbog čega je korisniku prava na pristup informacijama ta informacija uskraćena. Nadalje, odredbom članka 71. stavka 5. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine", broj: 119/22.) propisano je da se izvedbeni plan studija, satnica, raspored polaganja ispitnih rokova i druge informacije nužne za pohađanje nastave i polaganje ispita objavljuju studentima prije upisa na studij odnosno upisa u idući semestar, trimestar ili studijsku godinu.

11. U obrazloženju rješenja tužitelj, suprotno navodima tužbe, nije naveo da je odlučio te podatke učiniti neposredno dostupnim isključivo studentima putem internog sustava Learning Management System, dok je u odnosu na treće osobe i nadalje osigurana transparentnost rada tako da se na temelju pojedinačnih zahtjeva omogućuje neometan pristup predmetnim informacijama osim u iznimnim slučajevima poput ovog, a kako bi korisnik prava na pristup informacijama s takvim stajalištem tužitelja bio upoznat. Naime, tužitelj se odbijajući zahtjev korisnika prava na pristup informacijama u obrazloženju rješenja pozvao na zaštitu osobnih podataka, poslovnu ili profesionalnu tajnu, pozivajući se na Pravilnik tužitelja o poslovnoj i profesionalnoj tajni. Međutim, osnovano tuženik zaključuje da, imajući u vidu zakonsku definiciju poslovne i profesionalne tajne, tražene informacije ne bi ispunjavale uvjete za poslovnu niti profesionalnu tajnu pri čemu pravilno upire na odredbu članka 34. Zakona o tajnosti podataka ("Narodne novine", broj: 79/07. i 86/12.) i s tim u svezi na odredbu članka 19. stavka 1. i članka 27. Zakona o zaštiti tajnosti podataka ("Narodne novine", broj: 108/96.) kojom je propisano što se smatra poslovnom odnosno profesionalnom tajnom, koje odredbe pravilno citira u obrazloženju osporenog rješenja.

12. Glede pozivanja tužitelja na Zakon o tajnosti podataka ("Narodne novine", broj: 79/07. i 86/12.) koji propisuje kvalifikaciju "povjerljivo" kao stupanj tajnosti klasificiranog podatka naglašava se da je tužitelj, kao što je već rečeno, pojam "povjerljivo" povezivao s poslovnom tajnom međutim, tražene informacije ne ispunjavaju uvjete za poslovnu niti profesionalnu tajnu, a niti je u obrazloženju rješenja navedeno da bi se uopće radilo o klasificiranim informacijama. Osim toga, osnovano tuženik u obrazloženju osporenog rješenja ističe da imena i prezimena zaposlenika, u situaciji u kojoj se taj podatak traži u vezi s njihovim radom ne predstavljaju podatke u odnosu na koje prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točka 4. ZPPI-a. Naime, podaci o zaposlenim u tijelima javne vlasti poput imena i prezimena, stručne kvalifikacije, njihovog radnog mjesta i opis poslova, ispunjenim uvjetima za zaposlenje te podaci o bruto plaćama i drugim isplatama, iako predstavljaju osobne podatke ne mogu se smatrati zaštićenima jer zaposleni u tijelima javne vlasti primaju plaće i druge isplate iz javnih sredstava kako to pravilno zaključuje tuženik.

13. Nadalje, tuženik svoje obrazloženje potkrjepljuje i činjenicom da je u postupku utvrdio da postoje druga tijela javne vlasti koja su u sastavu Sveučilišta u Zagrebu, kao i tužitelj, a koja objavljuju tražene informacije sukladno važećem Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju zaključivši da se radi o informacijama koje se odnose na rad jednog tijela javne vlasti te da u konkretnom slučaju nema uporišta za ograničenje pristupa traženim informacijama.

14. Konačno, glede prijedloga tužitelja za odgovornim učinkom tužbe treba reći da sukladno odredbi članka 26. stavka 1. ZPPI-a, tužba ima odgovorni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji, a kako je to tuženik pravilno odredio točkom

3. izreke rješenja. U odnosu na točku 4. izreke osporenog rješenja, a kojom se predmet vraća tužitelju na ponovni postupak, tužitelj iako traži poništavanje rješenja tuženika u cijelosti, osim što svojim tužbenim navodima taj dio rješenja niti ne spominje, treba reći da je predmetna upravna stvar pravomoćno riješena pa je prijedlog za određivanjem odgodnog učinka tužbe u odnosu na tu točku izreke rješenja tuženika bespredmetan.

15. Imajući u vidu navedeno valjalo je pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 3. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković, v.r.